

32001D0671

L 235/20

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

4.9.2001

DECYZJA KOMISJI
z dnia 21 sierpnia 2001 r.
wykonująca dyrektywę Rady 89/106/EWG w odniesieniu do klasyfikacji odporności dachów i pokryć
dachowych na działanie ognia zewnętrznego
(decyzja notyfikowana jako dokument nr C(2001) 2474)
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2001/671/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich, odnoszących się do wyrobów budowlanych⁽¹⁾, zmieniona dyrektywą 93/68/EWG⁽²⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 2 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 3 ust. 2 dyrektywy 89/106/EWG stanowi, iż w celu uwzględnienia zróżnicowanych poziomów zabezpieczenia obiektów budowlanych, mogących występować na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, dla każdego zasadniczego wymogu można ustalać klasy w dokumentach interpretacyjnych. Dokumenty te zostały opublikowane jako „Komunikat Komisji w odniesieniu do dokumentów interpretacyjnych dyrektywy 89/106/EWG”⁽³⁾.
- (2) Podpunkt 2.2 dokumentu interpretacyjnego nr 2 wymienia kilka powiązanych ze sobą środków, mających na celu spełnienie zasadniczego wymogu „Bezpieczeństwo pożarowe”, przyczyniających się wspólnie do określenia strategii bezpieczeństwa pożarowego, która może być realizowana w zróżnicowany sposób w Państwach Członkowskich.
- (3) Podpunkt 4.2.1 dokumentu interpretacyjnego nr 2 uzasadnia potrzebę ustalenia zróżnicowanych poziomów zasadniczego wymogu, w zależności od rodzaju wykorzystania i usytuowania obiektu budowlanego, jego rozkładu oraz dostępu do sprzętu ratowniczego.
- (4) Podpunkt 4.3.1.2.2 dokumentu interpretacyjnego nr 2 określa wymogi dotyczące wyrobów budowlanych przeznaczonych do budowy dachów narażonych na działanie ognia zewnętrznego.
- (5) Zróżnicowane poziomy tych wymogów, istniejące w Państwach Członkowskich, można wyrazić w systemie klas, które nie zostały uwzględnione w dokumencie interpretacyjnym nr 2.

- (6) Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy 89/106/EWG stanowi, iż Państwa Członkowskie mogą ustalać poziomy wydajności utrzymywane na swoim terytorium, wyłącznie w ramach klasyfikacji przyjętych na poziomie wspólnotowym i tylko z zastosowaniem wszystkich, kilku lub jednej klasy.
- (7) W przypadku braku jednolitej, w pełni zharmonizowanej metody testowania, klasyfikacja stosowana w niniejszej decyzji powinna zostać oparta na jednej normie, która łączyłaby w sobie trzy różne metody testowania, odpowiadające różnym scenariuszom zagrożenia pożarowego. Rozwiązanie takie uważa się za tymczasowe do czasu osiągnięcia pełnej harmonizacji przez rozwinięcie w pełni zharmonizowanej metody testowania. Po rozwinięciu takiej metody niniejsza decyzja mogłaby zostać zmieniona w celu uwzględnienia nowej metody testowania i związanych z nią klasyfikacji.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Budownictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym ustanawia się wspólnotowy system klasyfikacji w odniesieniu do odporności dachów i pokryć dachowych na działanie ognia zewnętrznego, jak przewidziano w dyrektywie 89/106/EWG.

Powyższy system klasyfikacji przedstawiony jest w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 sierpnia 2001 r.

W imieniu Komisji

Erkki LIIKANEN

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 40 z 11.2.1989, str. 12.

⁽²⁾ Dz.U. L 220 z 30.8.1993, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 62 z 28.2.1994, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

PREAMBUŁA

Stosuje się sprawozdanie Europejskiego Komitetu Normalizacyjnego (CEN) CR 1187:2001 oraz jego wersje uaktualnione. Wersja uaktualniona obejmuje między innymi nowe zmiany sprawozdania CEN, wersję ENV lub EN tej normy, opartą na wynikach/porozumieniach osiągniętych na posiedzeniu specjalnym CEN TC 127 w dniu 16 maja 2001 r.

Klasyfikacja określona w poniższej tabeli oparta została na normie zawartej w CR 1187:2001. Norma ta łączy w sobie trzy różne metody testowania, odpowiadające różnym scenariuszom zagrożenia pożarowego. Nie istnieje bezpośrednia współzależność między tymi metodami testowania, stąd nie ma również ogólnie przyjętej hierarchii ich klasyfikacji.

Przy opracowywaniu przepisów dotyczących odporności dachów i pokryć dachowych na działanie ognia zewnętrznego Państwa Członkowskie mogą wybrać kombinację(-e) testów/klas, odpowiednio do faktycznego zagrożenia pożarowego na ich terytorium oraz mogą ustanowić krajową hierarchię klasyfikacji różnych testów/klas.

Decyzja Komisji 2000/553/WE ⁽¹⁾ ustanawia wykaz pokryć dachowych (i/lub materiałów), które można uznać za spełniające wszystkie wymogi w zakresie „odporności wyrobów na działanie ognia zewnętrznego”, bez konieczności przeprowadzania testów, pod warunkiem zachowania zgodności z wszelkimi przepisami krajowymi dotyczącymi projektu i wykonania prac. Artykuły takie uznawane są w poniższej tabeli za artykuły/materiały klasy B_{DACH}, bez konieczności przeprowadzania testów.

SYMBOLE

Klasyfikacje zgodne z trzema metodami testowymi są następujące:

- CR 1187:2001 test 1: X_{DACH}(t1), gdzie t1 = tylko zarzewie ognia,
- CR 1187:2001 test 2: X_{DACH}(t2), gdzie t2 = zarzewie ognia + wiatr,
- CR 1187:2001 test 3: X_{DACH}(t3), gdzie t3 = zarzewie ognia + wiatr + promieniowanie.

T_E: czas krytyczny rozprzestrzeniania się ognia zewnętrznego

T_P: czas krytyczny przenikania ognia

Tabela

KLASY ODPORNOŚCI DACHÓW/POKRYĆ DACHOWYCH NA DZIAŁANIE OGNIA ZEWNĘTRZNEGO (*)

Metoda testowania	Klasa	Kryteria klasyfikacji
CR1187:2001 test 1	B _{DACH} (t1)	Konieczne jest spełnienie wszystkich następujących warunków: — rozprzestrzenianie się ognia zewnętrznego i wewnętrznego w górę < 0,700 m, — rozprzestrzenianie się ognia zewnętrznego i wewnętrznego w dół < 0,600 m, — maksymalna spalona długość na zewnątrz i wewnątrz < 0,800 m, — brak spadania palącego się materiału (krople lub gruz) ze strony narażonej na działanie ognia, — brak przenikania palących się/żarzących się cząsteczek do konstrukcji dachu, — brak jakiegokolwiek otworu przelotowego > 2,5 × 10 ⁻⁵ m ² , — suma wszystkich otworów przelotowych < 4,5 × 10 ⁻³ m ² , — poprzeczne rozprzestrzenianie się ognia nie sięga brzegów strefy pomiarowej, — brak wewnętrznego żarzenia, — maksymalny promień rozprzestrzeniania się ognia na „poziomach”, dachach na zewnątrz i wewnątrz < 0,200 m.
	F _{DACH} (t1)	Odporność nieokreślona

(1) Dz.U. L 235 z 19.9.2000, str. 19.

Metoda testowania	Klasa	Kryteria klasyfikacji
CR1187:2001 test 2	B _{DACH} (t2)	Prędkość wiatru w przypadku obu serii badań: 2 m/s i 4 m/s: — średnia uszkodzona długość pokrycia dachu i podkładu ≤ 0,550 m, — maksymalna uszkodzona długość pokrycia dachu i podkładu ≤ 0,800 m,
	F _{DACH} (t2)	Odporność nieokreślona
CR1187:2001 test 3	B _{DACH} (t3)	T _E ≥ 30 min i T _p ≥ 30 min
	C _{DACH} (t3)	T _E ≥ 10 min i T _p ≥ 15 min
	D _{DACH} (t3)	T _p > 5 min
	F _{DACH} (t3)	Odporność nieokreślona

(*) Ilość klas jest nadal poddawana rewizji i zostanie zmieniona zaraz po uzyskaniu niezbędnych informacji